

[OGONNY *ai*

A sg m og(o)nn(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „ogon (węża)”: Ziwbund Dorfprungowic [...] Herb Kitaurus z przodkow miał/ puł koniá puł mężá/ A w ogonnego z łuku łtrzáłá mierzy węzá. StryjKron 248; StryjPoczqt 89.

Cf **OGONATY, OGONIASTY, OGONISTY, OGONOWY**

MK